

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **D. D.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej 6 października 2025 r., na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Okręgowego w Świdnicy z 6 maja 2025 r.,

sygn. akt IV Ka 785/24, zmieniającego wyrok

Sądu Rejonowego w Świdnicy z 26 lutego 2024 r.,

sygn. akt VI K 591/23,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego D. D. obrońca wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu podniosła, że dalsze wykonywanie kary pozbawienia wolności może rodzić wobec skazanego i jego najbliższej rodziny zbyt ciężkie skutki. Argumenty podniesione w kasacji w ocenie obrony w stopniu wystarczającym przemawiają za zasadnością podjęcia tego rodzaju decyzji. Zapadłe w niniejszej sprawie wyroki Sądów z punktu widzenia obiektywnego pozostają niesprawiedliwe, a przez to nieakceptowalne jest dalsze wykonywania wobec skazanego kary pozbawienia wolności orzeczonej tymi

rozstrzygnięciami. Podkreśliła też, iż skazany jest osobą niekaraną (poza skazaniem z niniejszej sprawy), nigdy nie miał żadnych konfliktów z prawem, posiada pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Skazany wraz z D. D.1 wychowuje 4 małoletnich dzieci, przed osadzeniem w zakładzie karnym stale wykonywał pracę zarobkową, która stanowiła główne źródło utrzymania rodziny. Małżonka skazanego przez długi czas chorowała na bardzo poważną chorobę nowotworową i zmuszona była zrezygnować z zatrudnienia. Obecnie małżonka skazanego jest bezrobotna i ma problemy z podjęciem pracy. Skazany, z uwagi na pobyt w jednostce penitencjarnej, nie jest w stanie w żaden sposób partycypować w kosztach utrzymania rodziny. Dalsza izolacja penitencjarna skazanego może doprowadzić do katastrofalnych dla jego rodziny skutków - włącznie z utratą dzieci. D. D.1 i dzieci bardzo tęsknią za skazanym i wyczekują jego powrotu do domu, mając przy tym nadzieję, że powrót ojca do domu poprawi ich skrajnie trudną sytuację życiową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

Na marginesie zaznaczyć wypada, że opisana we wniosku sytuacja rodzinna skazanego może uzasadniać jedynie zastosowanie instytucji przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności.

[J.J.]

[r.g.]